

DOMSTOLENS BESLUT

(fjärde avdelningen)

den 10 juni 2004

i mål C-555/03 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Charleroi): Magali Warbecq mot Ryanair Ltd ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 44/2001 — Domstols behörighet på privaträttsens område — Domstol som enligt artikel 68 EG är behörig att begära förhandsavgörande från domstolen — Domstolen saknar behörighet)

(2004/C 228/36)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-555/03, angående angående en begäran enligt artikel 68 EG från Tribunal du travail de Charleroi (Belgien) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Magali Warbecq och Ryanair Ltd angående tolkningen av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (EGT L 12, 2001, s. 1), har domstolen (fjärde avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden J.N. Cunha Rodrigues (referent) samt domarna K. Schiemann och E. Juhász, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: R. Grass, den 10 juni 2004 meddelat följande beslut:

Det är uppenbart att Europeiska gemenskapernas domstol saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Tribunal du travail de Charleroi i dess beslut av den 15 december 2003.

⁽¹⁾ EUT C 47, 21.2.2004.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Gorizia av den 7 april 2004 i målet mellan Azienda Agricola Aldo Bressan, å ena sidan, och Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA och Cospalat Friuli Venezia Giulia, å andra sidan

(Mål C-223/04)

(2004/C 228/37)

Tribunale di Gorizia begär genom beslut av den 7 april 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 28 maj 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Azienda Agricola Aldo Bressan, å ena sidan, och Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA

och Cospalat Friuli Venezia Giulia, å andra sidan, beträffande följande frågor:

— Eftersom den rättsliga karaktären av tilläggsavgiften på mjölk och mjölkprodukter skall fastställas med beaktande av de gemenskapsrättsliga bestämmelser varigenom denna avgift infördes och de grundläggande reglerna för dess tillämpning fastställdes (särskilt förordning (EEG) nr 856/84 ⁽¹⁾ av den 31 mars 1984 och förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽²⁾ av den 28 december 1992), skall artikel 1 i förordning (EEG) nr 856/84 och artiklarna 1–4 i förordning (EEG) nr 3950/92 tolkas så att tilläggsavgifter på mjölk och mjölkprodukter skall anses utgöra straffavgifter och att producenter är skyldiga att erlägga sådana avgifter endast för det fall de tilldelade kvantiteterna har överskridits uppsåtligt eller av oaktsamhet?

⁽¹⁾ EGT L 90, 1.4.1984, s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95.

⁽²⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Düsseldorf av den 5 maj 2004 i målet mellan Nurten Güney-Görres och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Mål C-232/04)

(2004/C 228/38)

Arbeitsgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 5 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Nurten Güney-Görres och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG beträffande följande frågor:

1. Är det, vid en helhetsbedömning av huruvida det föreligger en övergång av verksamhet enligt artikel 1 i direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ – oberoende av frågan om äganderätten – för det fall att ett uppdrag lämnats till en ny uppdragstagare en förutsättning för att det skall kunna fastställas att tillgångarna har övergått från den tidigare uppdragstagaren till den nya uppdragstagaren att tillgångarna har överlämnats till den rättmätiga innehavaren och denne använder dem under eget ekonomiskt ansvar? Är det för att man skall anse att en övergång skett nödvändigt att uppdragstagaren har rätt att bestämma hur utrustningen skall användas i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar? Skall man skilja mellan huruvida uppdragstagaren tillhandahåller tjänsten vid eller med uppdragsgivarens utrustning?